

CASE REPORT

Fallopian Tube Adenocarcinoma Presenting with Vaginal Bleeding: A Case Report

Zeinab Nazari¹,
Zhila Torabizadeh²,
Samaneh Rokhghireh³

¹ Department of Gynecology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

²Department of Pathology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³Resident in Gynecology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received March 18, 2012 ; Accepted June 10, 2012)

Abstract

Adenocarcinoma of fallopian tube is a rare malignancy of genital tract which bares many complications. If hysterectomy is performed without oophorectomy, saving the fallopian tubes is not necessary because they could cause tumors. In our case Cauliflower mass was seen many years after hysterectomy, accompanied by a rare condition in which the tube was attached to the vaginal cuff. The diagnosis of vaginal vault cancer was made and surgery was performed. However, post-operation diagnosis was fallopian tube cancer.

Keywords: Fallopian tube, adenocarcinoma, vaginal bleeding

J Mazand Univ Med Sci 2012; 22(90): 127-130 (Persian).

آدنوکارسینوم لوله فالوب در یک بیمار هیسترکتومی شده با تظاهر بالینی خونریزی واژینال

زنیب نظری^۱

ژیلا ترابی زاده^۲

شمانه رخ گیره^۳

چکیده

آدنوکارسینوم لوله فالوب یکی از بدخیمی‌های نادر ژنیکولولژیک است که در صورت بروز می‌تواند عوارض زیادی به همراه داشته باشد. در بیماری که به هر دلیلی تحت عمل جراحی هیسترکتومی قرار می‌گیرد ولی جهت جلوگیری از عوارض یائسگی تخدمان‌هایش حفظ می‌شود ضرورتی به حفظ لوله‌های فالوب نمی‌باشد و نگهداشت لوله می‌تواند در هر زمانی خطر ایجاد تومور را برای فرد داشته باشد. در بیمار ما باقی گذاشتن لوله‌ها، چند سال بعد از جراحی هیسترکتومی با تومور لوله فالوب همراه با یک تظاهر نادر یعنی چسبیدن لوله به کاف واژن و توده گل کلمی واژینال تظاهر کرده بود و با تشخیص اولیه کانسر کاف واژن تحت جراحی قرار گرفته و بعد از جراحی تشخیص قطعی کانسر لوله فالوب داده شده است.

واژه‌های کلیدی: لوله فالوب، آدنوکارسینوم، خونریزی واژینال

مقدمه

آدنوکارسینوم لوله فالوب شیوه کانسر تخدمان و بیشتر از طریق ریزش سلول‌های تومورال به داخل حفره لگن و شکم گسترش می‌یابد^(۱). تظاهر اولیه کانسر لوله فالوب به صورت یک توده واژینال بسیار ناشایع می‌باشد و به همین دلیل در مواردی که توده‌ای در واژن وجود داشته باشد بیشترین احتمال تشخیصی ضایعات و بیماری‌های اپیتیلیوم واژن و یا در مواردی که سرویکس و رحم وجود داشته باشد. بیماری‌های بدخیم سرویکس و رحم با گسترش به واژن می‌باشند و بیماری‌های لوله با درگیری واژن بسیار دور از ذهن می‌باشند. هدف از گزارش حاضر معرفی یک مورد نادر از کانسر لوله فالوب با درگیری واژن، سال‌ها بعد از انجام هیسترکتومی

لوله‌های فالوب ساختمان‌های توخالی به طول ۷ تا ۱۲ سانتی‌متر هستند که به دو طرف قسمت فوندوس رحم باز می‌شوند و انتهای شیبور مانند آن‌ها در کنار تخدمان‌ها قرار می‌گیرد که وظیفه آن‌ها گرفتن تخمک آزاد شده، فراهم کردن محیط فیزیکی مناسب برای فرایند لقاح و انتقال تخمک بارور شده است^(۲).

کارسینوم لوله فالوب^{۰/۳} درصد از کل کانسرهای دستگاه تناسلی را شامل می‌شود که اغلب در دهه پنجم و ششم زندگی دیده می‌شود^(۳-۴). تریاد کلاسیک عالیم و نشانه‌های بیماری شامل ترشح آبکی فراوان از واژن، درد لگن و توده لگنی می‌باشد. ترشح واژینال فراوان، شایع‌ترین علامت این بیماری می‌باشد^(۵).

E-mail: Zinabnazari@yahoo.com

مؤلف مسئول: زنیب نظری - ساری: بلوار امیر مازندرانی، مرکز آموزشی درمانی امام خمینی(ره)

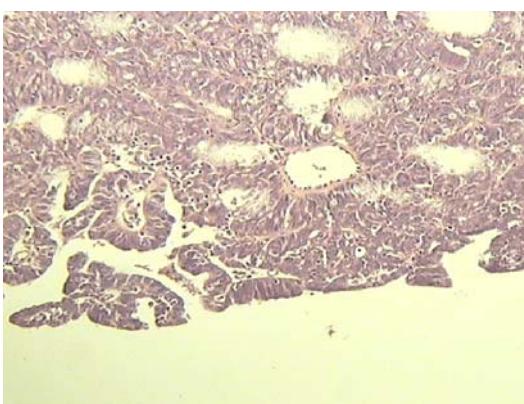
۱. گروه زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران

۲. گروه پاتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران

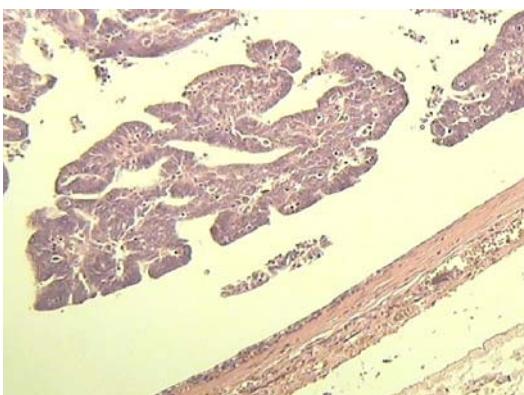
۳. دستیار زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران

تاریخ دریافت: ۹۰/۱۲/۲۷ تاریخ ارجاع چهت اصلاحات: ۹۱/۳/۲۱ تاریخ تصویب: ۹۱/۳/۲۵

وازن عاری از تومور بود. تومور به غدد لنفاوی و اメントوم گسترش نداشت و سیتولوژی منفی بود. با توجه به درگیری وازن بیماری در مرحله چهار بوده و بیمار دو هفته بعد از جراحی تحت شیمی درمانی با تاکسول و کاربو پلاتین قرار گرفت و تا حدود یک سال بعد از اتمام شیمی درمانی زنده بود و مشکل خاصی نداشت.

تصویر شماره ۱: نمای میکروسکوپی تومور

تصویر شماره ۲: نمای پاپلری تومور داخل لومن لوله

به علت ضایعه خوش خیم می‌باشد.

گزارش مورد

بیمار خانم ۴۶ ساله، شش سال بعد از هیسترکتومی ابدومینال که به علت میوم رحمی و با حفظ لوله‌ها و تخدمان‌ها انجام شده بود با شکایت خونریزی واژینال مراجعه کرد. در معاینه شکم، آسیت، دیستانسیون و توده وجود نداشت. در معاینه واژینال توده قرمز رنگ پولپیوئید به اندازه $2\text{--}3\text{ cm}$ در کاف وازن مشاهده شد و در امتداد آن یک توده از توده کاف وازن، لمس بود. در بیوپسی انجام شده از توده کاف وازن، تومور آدنوئید کیستیک گزارش شد. در CT اسکن توده نیمه کیستیک $4\text{--}5\text{ cm}$ کف لگن با گسترش به آدنکس چپ دیده شد. بیمار با تشخیص احتمالی تومور کاف وازن از بقایای سرویکس تحت عمل لاپاراتومی به منظور انجام واژینکتومی و لفادانکتومی قرار گرفت. یافته حین جراحی توده تومورال در لوله فالوب چپ را نشان داد که در ناحیه فیمیریا به کاف وازن چسبندگی و تهاجم داشت. تومور دیگری در لگن و شکم مشاهده نشد. تخدمان‌ها نرمال بود. تومور به سروز لوله گسترش نداشت. لوله و تخدمان دوطرف همراه با قسمت درگیر وازن با حاشیه سالم برداشته شد. از غدد لنفاوی لگنی بیوپسی و سیتولوژی برداشته شد و شستشوی پریتوئن و امتنکتومی انجام شد. در بررسی نهایی پاتولوژیک، لوله طول ۸ سانتی‌متر و قطر $1/5\text{--}3\text{ cm}$ داشت و نزدیک به قسمت فیمیریال آن توده تومورال خاکستری به ابعاد $2\text{--}4\text{ cm} \times 3\text{--}4\text{ cm}$ داشت. بررسی میکروسکوپیک، نؤپلامس بدخیم با ساختمان‌های پاپلری، غدد آناستوموز شونده اتیپیک و طباب‌های توپر سلولی با سلول‌های پلثومورف و میتوز فراوان را نشان داد. نوع تومور سروزیست آدنو کارسینوم گردید ۲ لوله فالوب چپ با درگیری وازن گزارش شد (تصاویر شماره ۱ و ۲). لوله راست و هر دو تخدمان از نظر ماکروسکوپی و میکروسکوپی طبیعی بودند. حاشیه

بحث

در جستجوی به عمل آمده در pubmed و در مقالات انگلیسی زبان به سه مورد مشابه با بیمار حاضر برخورد شد، که در هر سه بیمار هیسترکتومی چند سال قبل انجام شده بود و لوله‌های فالوب باقی گذاشته شده بود و این بیماران با تظاهراتی از قبیل خونریزی واژینال

ساله بوده که ۳۴ سال بعد از هیسترکتومی واژینال با گزارش آدنوکارسینوم در پاپ اسمیر مراجعه کرد. در معاینه رکتو واژینال افزایش ضخامت آپکس واژن مشاهده شد. در کولپوسکوبی در واژن سوراخ سر سوزنی یا point مشاهده شد. در سیتوبراش حفره مذکور آدنوکارسینوم گزارش شد. سی‌تی اسکن، سونوگرافی لگن و CA125 نرمال بود. تخدمان و لوله فالوب راست به واژن چسبیده بود. در بررسی پاتولوژی آدنوکارسینوم پاپیلری سروز گرید دو مشاهده شد^(۸). اگرچه اتیولوژی دقیقی برای کانسر لوله فالوب شناخته نشده و انجام هیسترکتومی به عنوان یک عامل مطرح نمی‌باشد^(۹،۱۰)، ولی با توجه به عدم عملکرد لوله فالوب (انتقال تخدمک، اسپرم و سلول تحxm) بعد از جراحی هیسترکتومی، اگر به هر دلیل، نیاز به حفظ تخدمان‌ها جهت جلوگیری از استئوپروز و سایر عوارض یائسگی باشد، ضرورتی به حفظ لوله‌های فالوب نیست و بهتر است جراحان زنان خارج کردن آن‌ها را در زمان هیسترکتومی جهت جلوگیری از کانسر احتمالی بعدی مد نظر داشته باشند. از طرفی در بیمارانی که تحت جراحی هیسترکتومی توتال قرار گرفته‌اند، در صورت بروز خونریزی واژینال باید احتمال کانسر لوله را در نظر داشت.

یا ترشح واژینال مراجعه کرده بودند در مورد اول بیمار خانم ۶۴ ساله، ۲۵ سال بعد از هیسترکتومی واژینال با شکایت خونریزی واژینال مراجعه کرد. در معاینه واژینال ندول ۵ سانتی در واژن وجود داشت. در لپاراسکوبی لوله فالوب چپ دیلاته بود و به واژن چسبندگی داشت. واژینکتومی و سالپنگوافرکتومی دو طرفه انجام شد. در بررسی پاتولوژی آدنوکارسینوم پاپیلری لوله چپ با درگیری مستقیم مخاط واژن گزارش شد^(۶). مورد دوم بیمار خانم ۴۹ ساله بوده که ۶ سال بعد از هیسترکتومی واژینال با شکایت ترشحات شدید آبکی از واژن مراجعه کرد. در معاینه واژینال ترشحات شفاف آبکی از واژن وجود داشت. بینپسی واژن و سیتوولوژی مایع نرمال بود. به دنبال شک تشخیصی به فیستول وزیکوواژینال، پیلوگرام وریدی و سیستوگرام انجام شد که ارتباطی بین سیستم ادراری و واژن نشان نداد. با تزریق ماده از طریق فیستول فضای کیستیک ۴-۷ cm به همراه یک توده ۵-۷ cm پدانکوله در لومن کیست مشاهده شد. به دنبال جراحی اکتسافی تشخیص کارسینوم لوله فالوب راست داده شد. توده تومورال به صورت کامل برداشته شد. شواهدی از انتشار توده به خارج لوله وجود نداشت. بیمار در ۶ دوره تحت کموترابی ترکیبی با پلاتین قرار گرفت و تا ۵ سال بعد از بیماری علامتی نداشت^(۷). مورد سوم بیمار خانم ۷۶

References

1. Jonathan SB. Berek & Novak's Gynecology. 14th ed. Baltimore: Lippincott Williams & Wilkins; 2007. p. 107.
2. Scully RE, Young RH, Clement PhB. Tumors of the ovary, maldeveloped gonads, fallopian tube and broad. Atlas of tumour pathology. Third Series. Fascicle 23, Washington DC: AFIP; 1998.
3. Berek JS, Hacker NF. Practical Gynecologic Oncology. 4th ed. Philadelphia, PA: Lippincott Williams & Wilkins; 2004.
4. Jordan SJ, Green AC, Whiteman DC, Moore SP, Bain CJ, Gertig DM, Webb PM. Australian Cancer Study Group (ovarian cancer); Australian Ovarian Cancer Study Group. Serous ovarian, fallopian tube and primary peritoneal cancers: a comparative epidemiological analysis. Int J Cancer 2008; 122(7): 1598-1603.
5. Alvarado-Cabrero I, Young RH, Vamvakas EC, Scully RE. Carcinoma of the fallopian tube: a clinicopathological study of 105 cases with

- observations on staging and prognostic factors. Gynecol Oncol 1999; 72(3): 367-379.
6. Ehlen T, Randhawa G, Turko M, Clement PB. Posthysterectomy carcinoma of the fallopian tube presenting as vaginal adenocarcinoma: a case report. Gynecol Oncol 1989; 33(3): 382-385.
7. Muntz HG, Goff BA, Thor AD, Taraza HM. Post-hysterectomy carcinoma of the fallopian tube mimicking a vesicovaginal fistula. Obstet Gynecol 1992; 79(5(Pt 2)): 853-856.
8. Warshal DP, Burgelson ER, Aikins JK, Ricereto TF. Post-hysterectomy fallopian tube carcinoma presenting with a positive Papanicolaou smear. Obstet Gynecol 1999; 94(5 Pt 2): 834-836.
9. Watkin E, Devouassoux-Shisheboran M. Fallopian tube: the dark face of pelvic carcinogenesis. Ann Pathol 2011; 31(5): 345-352.
10. Crum CP, Drapkin R, Miron A, Ince TA, Muto M, Kindelberger DW, et al. The distal fallopian tube: a new model for pelvic serous carcinogenesis. Curr Opin Obstet Gynecol 2007; 19(1): 3-9.